CURRENDA XXIV

L. 180 | prez.

X. IGNACY ŁOBOS

Z BOŻEJ I ŚW. STOLICY APOSTOLSKIEJ ŁASKI

BISKUP JARNOWSKI,

HRABIA RZYMSKI, PRAŁAT DOMOWY OJCA ŚW., ASYSTENT TRONU PAPIEZKIEGO, OBYWATEL HONOROWY MIAST BIECZA, LEŻAJSKA I DROHOBYCZA,

i t. d. i t. d.

Wielebnemu Duchowieństwu swojej Dyecezyi Pozdrowienie i Błogosławieństwo Pasterskie!

Najuroczystszy objaw uległości Waszej, i posłuszeństwa kanonicznego, z okazyi zuchwałej krytyki, z którą liberalne dziennikarstwo w sojuszu z wrogą nam Polakom Nową Pressą, uderzyły na Odezwę Naszą przeciwko tychże abonowaniu i czytaniu: napełniły serce Nasze radością niewysłowioną. Snać, że upomnienia Nasze w tej sprawie do Was Najmilsi przesłane, wydały owoc, który przeraził gazeciarskich mistrzów liberalizmu, narzucających się nam w polityce i w stosunkach spółecznych na przewodników. Wspominamy tutaj, że przeciwko popieraniu i czytaniu czasopism liberalnych wystąpiliśmy byli w końcowej przemowie rekolekcyjnej 10 października 1887; w Liście Pasterskim z 3go listopada 1889. Nareszcie w styczniu r. b., ogłosiliśmy zakaz trzymania i czytania liberalnych dzienników.

Bogu Najwyższemu chwała i dzięki, że serca Wasze otworzyć raczył na przyjęcie upomnień Naszych. Wam zaś cześć i wdzięczność za ten objaw jednomyślności. Ojciec Św. w Encyklice z 10 stycznia rb. wydanej (Kur. 13, 14), wszystkim zaleca katolikom jednomyślność, szczególnie w obec dzisiejszych napaści chytrych na chrześciaństwo. — "Wszyscy — mówi Ojciec Śty — co szczerze chcą trwać przy Kościele, będącym filarem i utwierdzeniem prawdy, łatwo ustrzegą się nauczycieli kłamliwych, obejmujących pim wolność, podczas gdy sami są niewolnikami skażenia. Wszyscy stawszy się uczerstnikami mocy Kościoła, zasadzki mądrością, a siłę męztwem pokonają". I dodaje

Ojciec Śty, że wewnętrzne rozterki i opieszałość między katolikami przyczyniły się do obecnego stanu i klęsk i upadku podanej nam z Niebios moralności chrześciańskiej. Zaprawdę Najmilsi Bracia! objawem jednomyślności Waszej uwesolona jest Oblubienica Chrystusowa. Wspaniałe to Waszej wierności świadectwa, bo jak mówi Śty Ignacy Biskup Męczennik do wiernych Smyrneńskich, zgadzacie się z Biskupem Waszym jak struny cytry, bo jesteście z Waszym Biskupem w tak ścisłej jedności, jak Kościół z Jezueem Chrystusem.

Niezawodnie spostrzegliście WW. Bracia grozę niebezpieczeństwa, szerzonego przez prasę liberalną pod hasłem nowoczesnej wolności, którą błogosławionej pamięci Pius IX. potępił w Encyklice: "Quanta cura" i w propozycyach Syllab: 40, 39, 19, 77, 78, 79, 80. — Znają się światli katolicy na tej wolności, do ktorej można zastósować słowa z VII. mowy kanonika krakowskiego Stan. Sokołowskiego (Pro Catholica Libertate): Dziś woła — on kaznodzieja króla Stefana Batorego, ostatnią ucieczką zbrodni, "jest hasło: obywatelem jestem, wolnym jestem: cudzołożnik mówi: wolnym jestem, mężobójca: wolnym jestem, świętokradzca — woła: wolnym jestem, lichwiarz: wolnym jestem, jak gdyby wolność obywatelska polegała tylko na swobodnem cudzołoz-stwie, zabijaniu, oszukaństwie i złodziejstwie."

Patrzymy na owoce wolności przez liberalistów rozszerzonej we Francyi, we Włoszech i w państwach niemieckich. Patrzymy na zabójcze owoce tej wolności przez despotyzm na naszym narodzie praktykowanej. Można do braci naszych w innych dzierżawach, do katolików francuskich i do włoskich zastósować słowa Sgo Bazylego (Ep. 61) do Biskupów wschodnich pisane: "Prześladowanie nas objęło, jedno z najcięż-"szych. Wypędzani bowiem są pasterze, aby się rozprószyły owczarnie; a co najbole-"śniejsza z wszystkiego, że ci, którzy są dręczeni, aczkolwiek z pewnością jak męczen-"nicy znoszą męki, jednak lud nie uważa ich za bohatyrów męczenników i nie czci njako takich dlatego, że prześladowcy pokrywają się imieniem chrześcian. Już to samo "uważane jest za zbrodnię, i ciężko bywa karanem, jeśli kto tradycye ojcowskie ściśle "zachowuje; dla tej przyczyny z rodzinnych siedzib pobożni bywają wypędzani i na "pustynię wychodzić muszą". W liście 70 pisze ten święty: "Zamknięte są domy mo-"dlitwy, ołtarze pozbawione służby duchownej, nie masz więcej zgromadzeń chrześcian, "nie masz duchownych mistrzów, ustały zbawienne nauki; ustały kazania na cześć "Swiętych, i uroczyste zebrania jawne; nie masz i tej radości błogosławionej, wśród "której wierne dusze w Komunii i w uczestnictwie łask duchownych rozweselają się."

"Jesteśmy prześladowani nie dla majątków, nie dla blasku chwały, lecz dla "wspólnego skarbu, dla ojcowskiego dziedzictwa, dla zdrowej Wiary znajdujemy się "w tej walce osaczeni.

"Ubolewajcie z nami bracia umiłowani! Zamknięte są bowiem u nas pobożnych "usta, a wolno puszczony każdy język bluźnierczy ludzi, którzy przeciw Bogu mówią "niesprawiedliwość."

Do nas moi Najdrożsi wdziera się nie od dziś tego rodzaju napaść, tem niebezpieczniejsza, że pokostem patryotyzmu łudząca. Ciągle nam brzmią w uszach oklaski przez naszą liberalną prasę dawane rewolucyi włoskiej, która się rzuciła na niepodległość Ojca św., która Rzym zamieniła w więzienie dla Namiestnika Boga człowieka, którego Apostoł wołał do narodów: "Prawda was wyswobodzi."

Niedawno ogłosiliśmy Encyklikę Ojca św. (Kurr. XIII. XIV) c obowiązkach katolików, dnia 10 stycznia t. r. wydaną. Poznaliście z niej, jak Namiestnik Chrystusów wolność chrześciańską wysoko podnosi i jasno określa. Wiecie jak ją szerzy między narodami pod jarzmem pogaństwa, i nieludzkich wyzyskiwaczy jęczącymi, jak dole robotnika w jarzmo niesumiennych przedsiębiorców wprzągniętego odczuwa sercem ojcowskiem, i polepszeniem losu jego się zajmuje. Wiecie z tylu skarg Ojca św., jak rewolucya, córka liberalizmu, instytucye kościelne zniweczyła, kler w szeregi żołnierskie wlecze, zakony ogłodziła, skarby świątyń Pańskich na licytacyą wydała, fundacye pobożne ześwietczyła i rozprasza, świętokradzcom i wyklętym pomniki stawia, hołdami otacza ich ohydne zaprzaństwo i czarta na choragwiach swoich umieszcza. Tylko masońska obłuda niektórych dzienników może się żalić na ucisk Kościoła w zaborach naszej Ojczyzny, a nie mieć słowa nagany dla prześladowców Kościoła w innych krajach europejskich, a nawet przedstawiać ich czyny jako zdobycze wolności i postępu.—Czuć się daja owe powiewy liberalizmu, który chce uszczęśliwić nasze społeczeństwo swojego pomysłu szkoła bezwyznaniowa, swoimi doktrynami, i według swojej modły, gdzieindziej używanej, aby po dopięciu swego celu stanąć z masońską butą jako mistrz w polityce, w stosunkach rodzinnych i społecznych, w szkole i w Kościele, słowem, że użyjemy wyrazów wygłoszonych na kongresie w Bruxelli niedawno odbytym, "Niesie on pochodnie śmierci we wszystkie warstwy społeczeństwa."

Patrzcie Najmilsi! jak w ościennym kraju liberalizm przez rozwiozłe pisma czasowe niszczy świętą wiarę w umysłach młodocianych, obryzguje błotem tradycye narodowej chwały, napastuje kapłanów, pozbawionych opieki prawa, jak obyczajność rujnuje szerzeniem teoryi pozytywistycznych, a słowa politowania nie ma dla prześladowanych braci ogołoconych z opieki kościelnej!

I wy Najmilsi Bracia spostrzegacie w waszych owczarniach prądy, które od sekty liberalnej płyną, i słuszną przerażają was obawą o los naszego spółeczeństwa.— O! gdyby nie owa tradycyjna pobożność naszego ludu, gdyby nie owo cudowne Miłosierdzie Boże, ubłagane przez świętych Patronów naszych, gdyby nie owa przedziwna opieka Najśw. Królowej Korony Polskiej, gdyby owa krew przelana za Wiarę przez dawnych i świeżych wyznawców naszych, nie wołały do Boskiego Serca głosem wielkim o pomoc: jużby zastęp owych liberałów stanął z butą antychrystową i zagrzmiał: "Precz z Wami i z świątyniami Waszemi, i z objawieniami Ewangelii".

Z takiem bowiem hasłem odzywa się wszędzie liberalna falanga, gdziekolwiek wpływ i władzę odzierżyła. I w tej mierze niczem się nie różnią od niej owe rządy, które przemocą uciskają święty Kościół katolicki, i prozelitów tworzą, nie pomne, że i z tego Pan Bóg odnosi chwałę, gdyż wiadomo, ilu te prześladowania na zawstydzenie przemocy i tyranii rodzą wyznawców i męczenników, wołających: "Vindica Domine sanguinem Sanctorum Tuorum." — Jakkolwiek Najmilsi! okazaliście jasne pojęcie o łączności mistycznej między Władzą kościelną a Wami istniejącej, jakkolwiek adresem Waszym obdarzyliście Nas nieocenioną rękojmią Waszego ducha kapłańskiego: to jednak mamy sobie za obowiązek oprócz gorącej modlitwy o pomnożenie w Was tego ducha kościelnego w obec pokus, które się z zewnątrz przeciskają w szeregi nasze, obszerniej wyłożyć sprawę kanonicznego posłuszeństwa, którem działa Kościół Boży

jak obóz uszykowany porządnie, jak twierdza uzbrojona na odparcie szturmów i pocisków ze strony liberalizmu czyli niedowiarstwa nowoczesnego. Wszak i Wy Najmilsi z trwogą bolesną widzicie, jak się spełnia przepowiednia Apostoła narodów: "Będzie czas, gdy zdrowej nauki nie ścierpią; ale według swoich pożądliwości nagroma-"dzą sobie uczycielów.... a od prawdyć słuchanie odwrócą a ku baśniom się obrócą" (II. Tim. 4, 3, 5). Żyją wśród nas i działają zastępy ludzi niby uczonych, którzy pod godłem postępu głosząc hasło materyalizmu i mrzonek falszywych, zwodzą prostaczków liczących się do tak zwanej intelligencyi, iż zamykają uszy na katechizm, na słuchanie Prawdy, objawionej od Boga, a dają posłuch baśniom i wymysłom rozumu ludzkiego, odmawiają służby i czei Stworzycielowi, a biją pokłony stworzeniom. "Już to bowiem "że się udało rozumowi ludzkiemu za pomocą naukowych badań poczynić pewne "odkrycia w łonie natury, i zręcznie wyzyskać takowe dla życia codziennego, oszo-"łomiło do tego stopnia umysły, że im się zdaje, iż mogą i Boga i Jego rządy "z życia usunąć. Zaślepieni tym obłędem przenoszą na ludzi, Bogu wydarte panowa-"nie..., zaprzeczają Boskiemu Objawieniu, twierdząc, że nie ma obowiązku iść za "chrześciańską nauką obyczajów, ani słuchać Kościoła, jakoby tenże bynajmniej nie "posiadał władzy ustawodawczej ani żadnych praw, jakoby dlań nie było miejsca "w ustroju państwowym." Encykl. Ojca św. Leona XIII. z dnia 10 stycznia 1890). Bez-"bożne te zdania przyjmują się z łatwością, i szybko jak zaraza się szerzą, zmysł bo-"wiem i myśl serca człowieczego skłonne są do zlego od młodzieństwa swego." (Gen. 8, 21). Zaś rozpowszechnieniu ich sprzyjają jeszcze przykłady gorszące, dawane niestety bezkarnie. Tylko stały w dobrem i silny jak skała oprzeć się zdoła powodzi złego rozlanego po świecie. Chwiejnego lub tylko mniej bacznego z pewnością ona pochłonie. Z jednej strony ta natarczywość zepsucia, potęga złego przykładu, z drugiej brak czujności przystojnej żołnierzom Chrystusowym sprawiają, że i Wy, Bracia Najmilsi, jakkolwiek nie należycie do świata, boście z świata wybrani, (Jan 15, 19) możecie nieraz uledz tegoż opiniom zwodniczym a blędnym.

Niech ten głos Arcypasterski znajdzie w sercach Waszych ochotne przyjęcie za Błogosławieńswem Tego, który daje wzrost nasieniu ku Jego chwale rzucanemu na rolę serc ludzkich! Dzisiaj jednak podnosimy głos Nasz z otuchą tem większą, ile że oświadczenia Wasze na przestrogi Nasze, odwodzące Was od złych czasopism, przyczyniły się do utwierdzenia Nas w niezłomnej ku Wam Najdrożsi ufności.

(Ciag dalszy nastąpi).

Wykaz kapłanów, którzy w r. 1890 odprawili rekolekcye:

I. W Nowym Sączu w dniach 19-22 Sierpnia:

XX. Antałkiewicz — Babicz — Gruszka — Szaflarski — Żyła — Jan Kmietowicz — Markiewicz — Pociołowski — Klimkiewicz — Jan Sroczyński — Lubas — Gołuszka — Zabrzeski — Słowiński — Krok — Jacek Michalik — Krupiński —

Drożdź — Łękawa — Łaś — Michał Nowicki — Rączka — Szot — Hełpa — Woji arowicz — Ludwik Kozak — Piątek — Dagnan — Wątorek.

II. W Szczyrzycu, w dniach 27-30 Października:

XX. Skobel — Pasiut — Józef Wirmański — Gajewski — Kuderna — Kleta— Józef Jarzębiński — Wiktor Kmietowicz — Czopek — Wołek — Stopa — Naturski — Krośniński — Mléczko i wszyscy Cystersi.

III. W Tarnowie, w dniach 22-26 Września:

Biskup Łoboś — Kanonicy: Walczyński — Bąoa — Jaworski — Bernacki i Tylka i XX. Buczyński — Gadowski — Dutkiewicz St. Floryan — Kahl — Albin — Depowski — Preibisz — Sydów — Okulicki — Ligaszewski — Baliński — Bączewski — Bednarz — Bieniek — Bruśnicki — Bryndza — Bogusz — Chwalibóg — Czernecki .Franciszek — Dańkowski — Dutkowski — Dziubakowski — Ekiert — Figiel — Fijaś—Gawłowicz — Gawroński — Grochola — Guzik — Halak — Janus Tomasz — Januszkiewicz — Jemioło — Kapturkiewicz — Kitrys — Kopyciński — Kosaczyński — Krogulski — Kryza — Krzysiak — Kwiatkiewicz — Lipiński — Łazarski Kazimierz — Łątka — Łuczkosiński — Mamak — Maryański — Mazur — Michalik Józef — Miętus Maciej — Miętus Zygmunt — Niemiec — Nikiel — Otowski — Owsianka—Pałka — Perges — Pers — Piaskowy — Piątkowski — Pragłowski — Radoniewicz — Rutkowski — Rzepecki — Siemiński — Sosin — Śnieźnicki — Starzec — Szczudło — Szurmiak — Tarsiński — Watulewicz — Wąsowicz — Wróbel — Zuziak — Żądło

IV. W Zakliczynie, w dniach 6-10 Października:

XX. Lepiarz Roman — Przybyło — Maciejowski — Siedlecki — Nalepa — Rosner Józef Jaglarz — Sroczyński Tadeusz — Kobiela — Ciszek Piotr — Duszyński — Ziołowski — Franczak — Fąferko — Lewandowski Piotr — Mączka — Romański — Pięch — Konieczny — Łętkowski — Lenartowicz — Dutka — Szablowski — Franciszek Górski — Aleksander Wolski — Rajczak — Stanisław Pajor — Kurkiewicz — Hęciński — Górnik — Tomasz Stolarczyk — Józef Czernecki — Piekarzewski — Ptaszkowski — La Croix — Oświęcimski — Chodacki — Sołtys — Ochmański — Michał Mika — Józef Bryja — Rybarski.

Do tego Wykazu dodajemy następujące uwagi;

- 1) jest wolą Naszą, aby każdy Kapłan w Naszej Dyecezyi przynajmniej raz na dwa lata odprawił rekolekcye. Tegoroczny spis, jakoteż i spisy z innych lat, łatwo mogą wykazać, że są jeszcze kapłani, którzy bardzo rzadko biorą udział w tych zbawiennych ćwiczemach, a są i tacy, którzy się zupełnie od nich uchylają; przeto
- 2) polecamy XX. Dziekanom, aby przy wizytacyi dekanalnej, zapytywali przy ""scrutinium" kondekanalnych Kapłanów, czy i kiedy rekolekcye odprawili i w operacie wizytacyjnym o tem Nam donosili.

3) Rozporządzamy także, aby odtąd z okazyi rekolekcyj kapłańskich, nie robiono żadnych innych składek pieniężnych oprócz tych, które są koniecznie potrzebnena pokrycie kosztów utrzymania rekolektantów.

N. 3435.

Obliczenie ludności

(konskrypcya) we wszystkich w Radzie Państwa zastąpionych Królestw i krajach, według stanu z dnia 31 Grudnia 1890, odbędzie się w MIESIĄCU STYCZNIU 1891.

C. k. Namiestnictwo L. 73.157. W myśl ustawy z d. 29 marca 1869 Dz. p. p. N. 67 i rozp. min. z dnia 9 sierpnia 1890 N. 162 Dz. p. p. będzie w *miesiącu styczniu* 1891 przedsięwzięte we wszystkich w Radzie Państwa zastąpionych królestwach i krajach obliczenie ludności na podstawie stanu z dnia 31 grudnia 1890.

Paragraf 14. powołanej ustawy postanawia, że w każdej miejscowości ma być obliczoną w ogóle ludność obecna krajowa i obca, jakoteż oddzielnie od tego nieobecna krajowa ludność. Obliczenie będzie dokonanem w taki sposób, że ludność obecna zostanie spisaną według płci, wieku, wyznania religijnego, powołania lub zatrudnienia, nieobecna zaś tylko według płci i miejsca pobytu.

W miastach stołecznych Lwowie i Krakowie, tudzież w niektórych większych miejscowościach kraju odbędzie się obliczenie ludności za pomocą kart oznajmiających, które rozdane będą właścicielom domów a za ich pośrednictwem wszystkim zamieszkałym w domu partyom i ostatnie są obowiązane rubryki udzielonych im kart oznajmujących należycie i zgodnie z prawdą wypełnić.

We wszystkich innych miastach, miasteczkach i gminach będzie obliczenie ludności przeprowadzone za pomocą arkuszy spisowych, których wypełnianie jest obowiązkiem ustanowionych na ten cel komisarzy konskrypcyjnych a to według ustnych podań stron i przedkładanych dokumentów.

Według §. 19 i 23 ustawy należy co do krajowców płci męskiej urodzonych w latach 1871 do roku 1881 włącznie dołączyć do każdej karty oznajmienia, względnie arkusza spisowego, bezpłatnie wydać się mający i wolny od stempla wyciąg z księgi urodzonych, sporządzony na formularzu III. przepisanym powołanem na wstępie rozporządzeniem ministeryalnem. Potrzebne w tym celu druki będą wkrótce za pośrednictwem c. k. Starostw wszystkim urzędom parafialnym rozesłane.

Wobec powyższych postanowień ustawy zawisłem jest dokładne przeprowadzenie spisu ludności zwłaszcza przy nizkim stopniu oświaty ludu wiejskiego przeważnie od współdziałania urzędów parafialnych. Aby zatem obliczenie ludności pod każdym względem celowi odpowiadało, c. k. Namiestnictwo uprasza najuprzejmiej Najprzewielebniejszy Konsystorz, aby zechciał polecić wszystkim Urzędom Parafialnym, by na wezwanie bądź c. k. Starostw, bądź ustanowionych komisarzy konskrypcyjnych, a tam gdzie konskrypcya przeprowadzoną będzie za pomocą kart oznajmujących, na zgłoszenie stron wydawały bezzwłocznie pomienione wyciągi z ksiąg metrykalnych, nie mniej, ażeby komisarzom konskrypcyjnym udzielały z gotowością wszelkich żądanych wyjaśnień i szczegółów potrzebnych dla dokładnego przeprowadzenia spisu ludności.

Lwów, dnia 7 października 1890.

Badeni.

o czem Wielebne Duchowieństwo zawiadamiając polecamy, aby się do rozporządzenia powyższego ściśle stosowało, i żądanych wyjaśnień najchętniej udzielało. Formularz III., według którego wyciągi z ksiąg urodzonych bezpłatnie i wolne od stempla wydawane być mają, jest taki:

(NN.) . . syn . . . (imię i nazwisko ojca) i (imię i nazwisko matki) urodzony w . . . (miejsce) . . . dnia, miesiąca i roku . . .

Wydano w Urzędzie Parafialnym

w (N.) dnia 18 . .

(Pieczęć).

Podpis prowadzącego metryki.

Mutationes inter Venerabilem Clerum

inde a 14 Iulii usque ad 20 Novembris.

Jemioło Ludovicus e Tuchów translatus ad Nagoszyn—Guńkiewicz Aloisius e Nagoszyn ad Sromowce niżnie — Jaglarz Stanislaus e Szczucin ad Ecclesiam B. V. M. in Tuchów — Kletta Fridericus e Stary Wiśnicz ad Dobra — Kmietowicz Victor e Dobra ad Stary Wiśnicz — Stanislaus Golonka e Mielec ad Mszana dólna — Kurasiewicz Antonius e Mszana ad Mielec — Kozak Casimirus valedixit Soc. Iesu et applicatus ad Tuchów — Cebula Andreas, constit. Administrator Spirit. in Gromnik — Zabrzeski Nicolaus trans. ad Ptaszkowa — Lękawa Leo e Bolesław ad Szczucin — Czopek Ioannes e Przyszowa ad Radgoszcz — Jaglarz Stanislaus e Tuchów ad Ochotnica — Brożonowicz Martinus ex Ochotnica ad Ecclesiam B. V. M. in Tuchów—Dutkiewicz Casimirus

e Łącko ad Niedźwiedź — Kozak Ioannes e Niedźwiedź ad Łącko — Górka Iacobus susceptus ad Sublim. Instit. educationis Sacerd. Viennae (Frintaneum) — Słowiński Franciscus translatus e Zasòw ad Chełm — Sosin Franciscus e Sromowce ad Słopnice — Szczepaniak Valentinus e Słopnice ad Zasów — Wołek Paulus e Radłów ad Żegocina — Górnik Ioannes e Szczepanów ad Radłów — Januś Michael e Pleśna ad Szczepanów — Bryl Adam e Żegocina ad Pleśna — Jarosz Ios. e Pilzno ad Przyszowa — Leżoń Michael e Jakóbkowice ad Zakliczyn — Ptaszkowski Antonius constitutus Administrator Spir. in Wadowice górne — Kuźniarowicz Franc. e Piwniczna ad Wojnicz et Widlarz Franc. e Wojnicz ad Piwniczna — Łaś Barth. e Podegrodzie ad Radomyśl et Jarotek Ioan. e Radomyśl ad Podegrodzie — Łuczkosiński Andr. const. Administrator in Gumniska Fox — Gutfiński Franc. transl. ex Ujście solne ad Pilzno — Naturski Ladisl. e Wierzchosławice ad Padew et Mazur Lud. e Padew ad Lisiogóra. — Łazarski Casimirus institutus pro Limarowa et Perges Ioannes pro Ujście Solne.

Nominati sunt: Walczyński Franciscus Assesor, Consiliarius et Referendarius Consistorii Epp. Examinator Prosyn. et Iudex surrog. in Iudicio Matrim. — Dr. Stanisl. Dutkiewicz, Pater Spirit. Iudex surrog. in Iudicio Matrim. — Szczeklik Carolus, Prof. Supl. Theologiae Moralis in Semin. dioec. — Mika Michael, Notarius per Decanatum Brzesko — Wolski Eugenius, Notarius per Decanatum Ropczycensem et Dr. Krzysiak Ioannes, Vice-Decanus Ropczycensis — Faferko Carolus, const. Decanus foran. et Commiss. in causis matrim. per Decan. Pilzno — Oświęcimski Ios., Notarius pro Decanatu Wojnicz — Wąsikiewicz Vinc. Canonicus honor. Capituli Cathedr. — Dr. Hyacinthus Tylka, instit. et install. pro Canonicatu in gremio Capituli Cathedr.

Olesiński Ioannes, Coop. de Lisiogóra a Sacris suspensus et ab officiis Coop. eliberatus.

NOTA. P. m. Ioannes Borowski, Curatus de Limanowa erat Societati precum pro felici morte adscriptus.

E Consistorio Episcopali.

Tarnoviae, die 21. Novembris 1890.

IGNATIUS
Eppus.

Stanislaus Wulczyński Praepositus Cathedralis, Cancellarius.